

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ทรงว่าด้วย

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมสินค้าขาออก

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.อ.” ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง กับเลขาธิการสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ อธิบดีกรมกสิกรรม อธิบดีกรมการข้าว อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และบุคคลอื่นซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินเจ็ดคน เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓

“มาตรา ๖ ทวิ การส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖ (๒) ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกก็ได้

ถ้าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของสำนักงานขอที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน และถ้าบุคคลนั้นยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีก ก็ให้วางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น

ถ้าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใดที่มีอายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นก็ได้

ถ้าไม่พบบุคคลใด หรือพบ แต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทน แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

ยังอยู่ ณ ที่นั้น แต่มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับ ให้ปิดหนังสือ
เรียกไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานนั้น

เมื่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานได้ปฏิบัติตามวิธีการ
ดังกล่าวในวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคล
ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออกได้มีการติดต่อประสาน
งานกับกรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยว
กับเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ สมควรให้อธิบดีกรมเศรษฐกิจ
เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออกด้วยอีกผู้หนึ่ง และ
เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องบางประการเกี่ยวกับการส่งหนังสือเรียกบุคคลตาม
มาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓
จึงสมควรตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น